

Előfizetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy hóra — „ 90 „
Egy hétre — „ 20 „

Vidékre postal szétküldésre

Egész évre . . . 14 kor.
Fél évre . . . 7 „

Egyes szám . . . 4 fillér.

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főter 7. szám alatt.

Hirdetések ezm. 8 fillér
Iparosok és kereskedők kod
vezményben részesülnek.

Nyilttér soronként 40 fillér

Kéziratok nem adatnak vissza

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as
párt támogatásával
a „SZÉKELYSÉG“ lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:
SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

Ünnepek után.

A feltámadás magasztos ünnepe áhitattal töltötte be a munkában elfásult lelket. S miként a megújított természet friss, zöld mezt öltött magára, úgy az emberiség is lélekben megújulva, új erőt merített az emberiséget megváltó dicső feltámadásnak ünnepén.

Az emberek még az ünnepi hangulat benyomása alatt állanak, mintegy megújulva, megerősödvé lépnek a küzdelem terére.

Vajha meghozta volna az Üdvözítő feltámadása az emberek lelkének is azt a megnyugvást, melyre az élet ezer küzdelmei között feltétlen szüksége van.

Vajha szegény, agyonsanyargatott hazánkra is új életet, új feltámadást hozott volna a Krisztus feltámadása.

Friss erőre, új pezsgő életre van szüksége a hazának a politikában is, mely erőt adjon a nehéz küzdelemre, a haza és népe boldogulásához vezető rögs utak megerősítéséhez.

Mondjunk forró imát a nagy mindenség Teremtőjéhez, hogy nyújtson szegény hazánk igaz ügyeinek előre való vitelére erőt, kitartást s jöjjön el végre valahára a politikában is a feltámadás!

(=)

Debreczeni gazdák a Székelyföldön.

II.

És még ha a Székelyföld gazdasági és munkás viszonyainak tanulmányozása során a kívánatos nagyobb méretekben nem is valósíthatnák meg a székelyföldi kirándulás ezeltudatos, hazafias, derek rendezői, hogy székelymunkásoknak a magyar alföldre való szerződésével a magyar nemzet erejét fokozó helyes irányba tereljék a székely munkásság kivándorlását, melyet Oláhországban tynya, ellenséges faj olvaszt magába, a magyarság veszedelmére számban és értelemben ekként emelvén

erejét, mondom, ha a székelyföldi munkásoknak az alföldre való szerződésével teljes és kívánatos sikert nem érünk el, én vívmányomnak, az ébredés hajnalának, a jobb jövőhöz vezető ezeltudatos törekvésnek és alapnak tekintem e kirándulást is.

A debreczeni gazdák eddigi tanulmányutjaikon csak a magyar fajnak virágzását, emelkedését látták, míg most olyan szomorú helyeket is látnak és tapasztalnak, hol férgek rágják a nemzet életfájának gyökerét, hol a magyarság pusztulása ölik lépten-nyomon szembe, hol az ősi nemzeti bástyák és barázdák helyén a szervezett, együttartó, ellenséges idegen fajok építik és erősítik hódított váraikat, szaggatják az ősi magyar földből az idegen, az ellenséges erőket gyarapító barázdákat, honnét reményvesztetten, koldusbottal széled szét a tolokodó idegen hordák elől az ősi magyar faj . . . És mindezeket látván, hiszem, hogy a basahalmon túl nem igen szerető debreczeni és egyéb alföldi magyar gazda, ki ma még jobblétnek örvend, de kinek a nyakára előbb-utóbb szinte rázudul az idegen áramlat, ha csak a magyarság közös erővel, egymás megértésével, segítségével nem emel ellenök védőgátakat, ez a magyarság okulván: többé, jövőre közönyösen kuczkójába húzódva, pipájából kényelmes bodor füstöt fujva, összefont karral nem nézi a dúló harezot, hanem a fajta iránt szívből, szeretettel érdeklődik és ahogy a szükség kívánja, segítőkészen nyújt, majd buzdít és a közönyt megvetvén, a forgácsolt hatalmas erőket egyesítvén, a székelyt sem licitálják ki honából s diadalmaskodik ellenségein a magyar nemzet, mely ha összetart, ha érti, ha szereti, ha segíti egymást, ma is vezérel és uralkodik a bérczes, rónás, négyfolyós szép, szent hazában . . . Kívánom tehát, hogy a feladata magaslatán álló debreczeni gazdasági egyesület minél nagyobb gazdasereget toborozzon a székelyföldi tanulmányutra; mert a hány gazda elindul a seregben, annyiival több fölvilágosodott apostola lesz a nemzeti nagy szövetség és összetartás éltető szent eszméjének

Iffabb Mórty Pál.

Véres harc csendőrök és székelyek között.

A tölgyesi szorosnál tegnapelőtt csendőrök és székely kivándorlók közt véres kiemelésű harc folyt le, melynek három emberélet esett áldozatul.

Egy hét legényből és hat leányból álló kivándorló csapat utlevél nélkül átakart kelni Romániába, a csendőrség azonban észrevette, hogy a csapat nem a főtton, hanem egyik mellékösvényen akarja átlépni a határt.

A csendőrök utánuk mentek és hívták a kivándorlókat, hogy térjenek vissza, a legények azonban a helyett, hogy válaszoltak volna, reá vetették magukat a csendőrökre és mindenképen azon voltak, hogy a csendőröket a fegyvertől megfosszák. A heves dulakodásban azután a csendőrök kénytelenek voltak a fegyvert használni és a legények közé lőni, kik közül három súlyosan megsebesült, a többiek megmenekültek.

A sebesülteket a kórházba szállították; az egyik, Máté András, utközben belehalt sebeibe, a másik kettő a halállal vívódik. Az erdélyi csendőrkerületi parancsnokság szigorú vizsgálatot indított.

Főszolgabíró — mint megváltó.

Mezey Imre ujvidéki főszolgabíró bokros teendői közt a jóízű tréfa is kultiválja.

A napokban is egy mulatságos esetnek volt a központja. Petrovác bács megyei községben ugyanis létezik egy szekta, amely Krisztus vallását új alapra szeretné helyezni. Ezt azonban csak úgy véli megeselekedhetni, ha előbb egy újabb Megváltóra tehet szert, ki Krisztushoz hasonló kinszenvedéseknél vetné magát alá.

Hónapokig kerestek ilyet, de nem akadtak reá.

A napokban az ujvidéki járás egyik vezetőfőfő, ki már gyakran felült Mezey tréfáinak, ezt megtorlandó, azt ajánlotta a szekta híveinek, hogy forduljanak az ujvidéki járás főszolgabírájához, kinek a kinszenvedéshez való hajlamai nagyok és titokban testestől-lelkestől barátjuk.

Az új vallás hívei közül többen megfogadták a tanácsot s a napokban beállítottak Mezey Imrehez. A küldöttség szónoka ékes szavakban adta elő jövedele célját,

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kel-
lemes ízű természetes
hajhajtószert.

megkérve őt, hogy álljon ezen új vallás élére s a hívekért hozza meg azt az áldozatot, hogy Krisztus példájára feszíttesse fél magát.

A főszolgabíró nyugodtan hallgatta meg a szónokot s ekként válaszolt:

— Ámbár az étellel oly intim barátságban vagyok, hogy a tőle való elválás nehezemre esnék, mégis megteszem a kívánságokat. Figyelmeztetek azonban benneteket, hogy abban az esetben, ha a fölfeszítésemet követő harmadnap föl nem támadnék, akkor az újvidéki kir. törényszék ügyésze a Megváltó szerepét nektek fogja kiosztani.

A küldötteket a válasz annyira meghatotta hogy nyomban — megszöktek.

A megabczugolt Gotterhalte.

Nagyszombatán — mint minden évben — az idén is kivonult a katonaság, élén a zenekarral, a rom. kath. plebánia elé, hogy részt vegyen a „támadás” magasztos ünnepén.

A szokásos disztűz után felhangzott a gyűlölt „Gotterhalte”, mely az áhitattal a templom előtt szorongó (a templomba be nem fért) emberáradatban nagy elkeseredést szült, de mindamelllett csak egy-két abczug hallatszott fel. A második disztűz után már sokkal élesebben zugott fel az abczug s egy-két erős sip szó is vegyült bele a zene hangjai közé.

Végre az ünnepi körmenet végeztével, midőn a katonaság a harmadik disztűzet adta és utána felhangzott a gyűlölt osztrák himnusz, olyan általános „abczug” zugott fel, hogy a tele tüdővel fújt Gotterhalte hangjai elveszték a nagy zajban.

Mindamelllett teljes rend uralgott Főterünkön s azt csak a rendőrség éretlensége zavarta meg egy pillanatra, **összefogdosván egy pár iskolás gyereket nagy hősiessé.**

Az igazság kedvéért megjegyezzük, hogy a rendőrség teljes apparátussal jelent meg a helyszínén. De minek? Hiszen annyian nem lehettek, hogy mindenkinek befogják a száját.

Mint utóhangot mondhatjuk el, hogy ugy a közös, mint a m. kir. honvédség, valamint a m. kir. honvéd-huszárságnál két-két század állott teljes hadi készenlétben, hogy folylyon egy kis polgár vér.

Daczára a **főispán ur gondosságának**, ki folyton az ezredes, helyőrségi parancsnok mellett kullogott, nem volt szükség a politikai főhatóság rendelkezésére.

Városunkban minden csendes volt: **csak a gyűlölt Gotterhaltét és a „tapéntatos” rendőrséget abczugolták meg.**

Megjegyezzük, hogy a rendőrség különben parancsot kapott a nagy „tapéntat” és „józan észre”

Végül még megjegyezzük, hogy ez a tüntetés nem a katonaságnak szóllott, mint

azt előre egy helyi lap tendenciózusan írta, hanem csupán a gyűlölt osztrák himnuszoknak.

A katonaság fiainkból kerül ki, azt nem is gyűlölhethetjük, de a szellemet, melyben őket katonává nevelik, a leghatározottabban elítéljük.

A mezőbándi népgyűlés.

Mező-Bánd, 1903. április hó 12.

Végre valahára mezőségünk népében is megnyilatkozott a független eszme s pedig oly imponáns alakban, oly igazi hazafiúi érülettől áthatottan, hogy azzal világosan bebizonyosodott az, mikép itt csak vezető férfiak hiányán mulott eddig a független eszmék diadalra juttatása.

Maga a mostani rendszertelen erőszakos kormány tanította meg erre népiünket, mert hiszen ez a honszerető munkás nép a sokféle pénz- és véráldozatokkal annyira tul van terhelve, hogy még nagyobb terheket veszte nélkül nem képes elviselni.

És ez a nép megmutatta azt, hogy nem lehet őtet holmi záptojásokkal félre vezetni s hogy nagy apostolunk Kossuth Lajos dicső eszméinek eme dicső megnyilatkozása nem szalma láng nála, hanem testében, lelkében vele született igazi érzés, mely lassan mindig erősödve ma már azon biztos reményről győződött meg minket, — hogy mezőszéki kerületünkben több koamánpárti képviselő nem lesz s hogy itt a független eszmék harciosa fog az urna alól győzelemmel kikérülni.

Mező-Bándon husvét első napján népgyűlés volt s határozottan állítjuk, hogy ama 4—5000 ember egy szívvel, lélekkel, mint a független eszmék igazi hívei vettek részt abban. Maros-Vásárhelyről mintegy 40-en vettek részt a népgyűlésben, élükön dr. Sebes Dénes, **Bedőházy János** és **Gál Sándor** országgyűlési képviselők és **Petri Zsigmond** pártelnökkel, **dr. Sárkány Miklóssal** pártunk több vezető férfival. De Mező-Bándon is voltak igazi hazafiak, lelkes vezetők többen, de kiváltképen **Viski Gyula** ev. ref. lelkész, id. **Lőrinczy János**, **Szekeres Béla**, **Szekeres Tamás**, **Szekeres Géza** és **Száva Demeter**, a kik költséget és fáradságot nem ismervé munkálkodtak a népgyűlés sikerében, a melyet külön dicsérni nem akarunk, mert láttuk, hogy szívük és lelkük örömmel volt telve a sikerrel s a nép igazi megnyilatkozása méltó jutalma volt fáradságuknak. Küzdjenek is e szent ügyért, mert csak független Magyarországon lesz boldog a magyar nép.

Délután fél 3 órakor érkeztek Maros-Vásárhelyről Mező-Berénye határához a fellebörgött kocsikon pártunk vezető férfiai, a midőn feltűnt a nemzeti trikolor, 50 tagu lovas bandérium fogadta őket **Szekeres Géza** vezetése alatt, lelkes éljenzéssel, a kik Mező-Bándról jöttek s midőn a menet Mező-Bánd

községhez jutott óriási néptömeg lelkes éljenzéssel fogadta őket, itt volt Mező-Bánd, Mező-Madaras, Mező-Panit, Mező-Berénye, Mező-Kölpény, Székelyurály, Mező-Kapus, Gerebenes és Csittszentiván községek küldöttei, a mező-paniti dalárda buzakalászsza kalapjukban, nő meg a mezőbándi első cigány zenekar is.

A községnél **Kis Péter** mezőbándi birtokos, harisnyás székely ember fogadta vezérferfiainkat, mire **Bedőházy János** országgyűlési képviselő válaszolt. A menet a Kossuth nótát énekelve vonult fel a piac térre, hol ekkor már óriási nagy néptömeg várt. Utközben virágokat dobáltak a leányok a kocsikba, a zenekar derekasan muzsikált úgy, hogy az embernek örült a lelke a nagy lelkesedés fölött.

Pontban 3 órakor nyitotta meg a népgyűlést annak elnöke és lelkes vezére **Viski Gyula** ev. ref. lelkész, tartalmas szavakban vázolván a katonai törvényjavaslat elleni mozgalom célját. Ezután **Bedőházy János** országgyűlési képviselő állott az emelvényre s hazafias érülettől áthatott beszédben adta elő nemzeti életünk a mai átkos kormányának spekulációit. Kiemelte, hogy a magyar nép 1000 esztendeje bírja e földet s mégis tartja és kész is katonát adni, pénz vagy véráldozatot is és minden igaz hazafi belátja a hadsereg szükségét, de ha a magyar adja és tartja e hadsereget, legyen magyar hadsereg az. Következett **Gál Sándor** országgyűlési képviselő beszédje, mely a hallgatóságot teljesen lebilincselte. Gyönyörű szavakkal és a nép nyelvén fejtegette, hogy a kormány által kívánt ujonezjutalékokat nem szavazhatják meg, mert a mennyivel ezzel a hadsereg erősödik, a nemzet maga gyengül, mert nem elég, hogy jóval többbe kerül a hadsereg fenntartása, gyermekeinket, unokáinkat viszik el, tartják ott 3 évig, vonják el a munkától és sokszor gyámoltandóktól. **Dr. Sárkány Miklós** ügyvéd, mint e vidék szülötte üdvözlö a népgyűlést s pedig különösen azért, mert mint látja nem csak a faj szerinti magyar, hanem románok is részt vesznek e mozgalomban. Nagy tetszés mellett emelte ki, hogy a kormány ne a záptojásokkal, hanem a terhek kibebítesével kedveskedjék a népnek, s a míg a magyar katonát németül vezénylik, a míg a magyar király a hóhér himnusz el nem törli, addig nem adunk katonát. Mert ez a zsoldos hadsereg idegen érdekeket szolgál s minden percében készen áll arra, hogy saját apját, testvéreit, véreit lelője. Előterjeszti és kész elfogadni a következő **határozati javaslatot**:

Határozati javaslat: A mezőbándon 1903. évi április hó 12-én megtartott népgyűlés kimondja hogy:

1. Tiltakozik a nemzetnek újabb megterhelhetése és a katonai javaslatok ellen.
2. A függetlenségi és 48-as pártunk és nagynevű vezérének Kossuth Ferencnek fíradhatatlan hazafias küzdelméért köszönetet és bizalmat szavaz.

A fővárosból szerződött új gépésztünkkel a legkényesebb kerékpár- és **varrógépjavításokat** bármilyen rendszerű gépeken jutányosan és megbízhatóan elvállalunk. **Villamos csillárok, Tennis lapdák és raquetek, football és vivőeszközökből nagy raktárt, electromotorok és dynamogépekből versenyképes képviseletet tartunk.**

Fischer Gyula és Fiai

115 7-0 Maros-Vásárhelyt.

3. Felkéri a függetlenségi és 48-as pártot, hogy az érdemtelen kormányt a felhatalmazási törvényjavaslatot se szavazza meg, hanem azt minden rendelkezésre álló eszközzel akadályozza meg.

4. Felkéri a mezőszéki kerület országgyűlési képviselőjét gróf Bethlen Istvánt, hogy szavazzon a kormány által beterjesztett katonai javaslatok ellen.

5. A népgyűlés határozatának felirat alakjában való benyújtására felkéri a kerület országgyűlési képviselőjét gróf Bethlen Istvánt.

Az egybegyűltek minden pontnál zugó éljenzéssel és helyesléssel fogadták az előterjesztett határozati javaslatot.

Dr. Sebess Dénes országgyűlési képviselő beszéde következett, aki ezuttal fényes tanulmányt adta a független eszmék iránti hűségének és tehetségének. Ő Kossuth Ferencztől hoz szíves hazafiai üdvözlést, s gyönyörű, magas szárnyalású beszédét az állandó magyar hadsereg éltetésével fejezte be.

Id. Lőrinczi János mezőszéki birtokos köszöntöte meg ezután a vendégek és egybegyűlteknek megjelenését és közreműködését és ajánlja a határozati javaslat elfogadását.

Petri Zsigmond pártelnök lépett ezután az emelvényre s azzal vezette be beszédjét: A bécsi burg csontos kamarájából hideg szelek kezdenek fújni. Az osztrák zsarnoki önkény minden fondorlatot kigondol, hogy szeretett hazánkat lenyűgözze. Beszédét a független Magyarország éltetésével fejezte be zugó éljenzés közepette.

Végül Visky Gyula elnök a határozati javaslatot elfogadottnak jelenti ki azzal, hogy azt elkészítve, átírta a kerület képviselőjéhez juttassa s ezzel a népgyűlést bezárja.

A népgyűlés a Kossuth nóta zengése mellett oszlott szét s többen a Száva Demeter vendéglőjébe gyűltek össze hazafias uzsonnára, mely a késő estéli órákig tartott.

És ime mindezek arról tesznek tanúságot, hogy haladunk s e népgyűlés egy nagy lépés előre a független Magyarország megvalósításához.

— s. s.

Feltámadás szent ünnepén ...!

Feltámadás szent ünnepén
A harangok zognak;
Minden hívő lélek ajka
Halát ad az Urnak:
Mi Atyánk! ki a mennyben vagy,
Szenteltesd neved,
És legyen meg akaratod
E földön is Neked ...

Benn, az Urnak szent házában
Szárnyra kél az ének,
Hű magyar szív imádatát
Viszi Istenének:

Örök Jóság, Mindenható,
Magyarok Istene!
Áldd meg népünk, védj hazánkat,
Ha támad — ellene! ...

Künn, a hívők tömegében
Idegen dal zendül,
Melyre minden magyar szíven
Fájdalmas hur rezdül ...
Mi nem értjük, nem érezzük,
Mit szólnak e hangok;
Mégis sírnak, sóhajtoznak
Ifiak és aggok ...

A megváltás szent ünnepén
A harangok zognak;
Minden hívő lélek ajka
Imát zeng az Urnak:
Mi Atyánk! ki a mennyben vagy,
Add meg kenyerünket,
Kisértéstől, s a gonosztól
Szabadíts meg minket! ...

Benn, az Urnak szent házában,
Magyar szív imája,

Künn, a hívők tömegében,
Osztrák dal lármája! ...

— Örök Jóság, Mindenható!

Haragodtól félünk:

Hogy így vétünk Te ellened!

Nem bocsátsz meg nekünk! ...

— ts — r.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1903. április 14.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** A városi törvényhatósági közigazgatási bizottságnak f. hó 21-én ülése lesz.

— **Aki másnak vermet és, maga esik bele.** Lauterbach őrnagy Berenczeyt meg akarta büntetni, mivel merészkedett felháborodni a „disznó magyarok” kifejezésért; ez nem járja miért nem tűrsz magyar? De arra nem számított, hogy esküdtsek elébe fog kerülni és így a Berenczey felmentése a Lauterbach megbélyegzését jelenti. A katonai történelem még nem mutatott példát arra, hogy osztrák törzstiszt felett polgárságból összeállított bíróság ítélkezék. Ez az ominozus per holnap fog befejezést nyerni esküdtszékünk előtt.

— **Mulatságok.** A ref. egyházi dal-kör hangversenye. A tegnapi este folyt le derék ref. egyházi dal-körünk táncszal egybekötött táncestélye. Nem valami tulnag közönség vett részt, de annál jobb hangulatban folyt le a kedélyes táncestély. Az igen élvezetes műsor egyes számait zugó tapsvihar honorálta.

— **A hadastyánok estélye.** Mikor valahová beüt a krach, az aztán nem is egyedül jár, de mindig többemagával, így esett ez a hadastyánokkal is. Az egyet sok anyagi zavarral küzd, a lelkes vezetőség gondolt egyet s táncestélyt rendezett, hogy talán

annak jövedelme egy kicsit segít a megrekedt kereken, de bizony balul ütött ki ez is, mert a táncestély annyira nem sikerült, hogy esti tíz órakor a rendezőség lemondott az estély megtartásáról.

— Mezőszéki népgyűléshez.

Hangokat hallottunk, hogy a mezőszéki Nagyság, Sándor Pál ur fenyegetőzik, hogy csatlakoztatok csak a függetlenségi párthoz, majd a váltó lejáratnál mi fogunk diskurálni. Hát tudják meg a Nagysága!!! és társai először is, hogy az a pénztár nem az övék, őket csak a közbizalom ültette oda tisztviselőknél, azonban ha rosszul sáfárkodnak, ép azon közbizalom úgy el fogja seperni, mintha soha ott se lettek volna, mert aki szelet vet, vihart arat, most csak ennyit, s ha kell jövőre többet.

— **Football mérkőzés** volt husvét első napján délután a kerékpárosok I. és II. football csapatának a postarégi versenytelepén, melyet meglehetősen számú közönség nézett végig. A jelenvoltagekra a játék azt a benyomást tette, hogy a football-csapatok örvendetesen haladnak s hogy nemsokára eljutnak oda, hogy a most már elég jól szervezett csapatok játéka élvezetere fog válni az érdeklődő közönségnek.

— **Huszár a kamarában.** A huszár szerelem — ugyszólva — minden napi esete volt a tegnapi este id. Biás István ügyvédnél. Az ügyvéd ur nem szereti a huszárokat (mert dézsmákat szed), ez természetes. Az ügyvéd ur eselédleánya azonban nagyon szereti a fess huszárokat, ez még természetesebb. S így került a huszár az ügyvéd ur haragja elől a kamarába, persze rossz helyre, mert az ügyvéd ur éles füle neszt hallván a kamarába, nem vette tréfára a dolgot s jól felfegyverkezve, rendőri assistenciával ment a tolvaj elfogására. De nagy volt a bámulata, mikor a kamarában a lámpa fényénél egy tisztelő huszárt talált, már t. i. a eselédleány „bátyját”. Persze a huszárt igazolás után elbocsátották.

— **Lelőtt csendőrsvezető.** Soborsinban Hohat Károlyt, a m.-szlatinai csendőrsvezetőt a maros-szlatinai erdőben végzett szolgálata közben lelőtték. A tettesek után napokon át nyomoztak a csendőrök, eredményt azonban elérni nem tudtak, míg végre a soborsini csendőrszéknek sikerült a minap a tetteseket Krisán Juon és két társa személyében letartóztatni. A bűnösök egy vadászó bandához tartoztak, amelyet az őrsvezető többször ért vadászson és efeletti bosszujokban elhatározták, hogy a rájuk kellemetlen spiclit elteszik láb alól. Mikor az őrsvezető az erdőben szolgálatát teljesítette, kilesték a kedvező alkalmat és a banda egyik vezetője Krisán Juon lelőtte. A gyilkosokat beszállították az aradi ügyészség fogházába.

Teutsch B. József cs. és kir. udvari szállító segesvári pinczészete.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy boraimnak kizárólagos raktárát Marosvásárhely és vidéke részére **Szalmásy Gyula** fűszer- és csemegekereskedő urnak adtam át, hol mindenféle asztali, peccsenye, csemege és gyógyboraim kaphatók árjegyzék szerinti árakban.

120 2-5

Teljes tisztelettel
Teutsch B. József,

